

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dvx Spiritvalis

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.Xiii.

Cap. X. Incipimus agere de Perfecta Iesv Christi Domini nostri cognitione, quæ obtinetur, meditando viuum ipsius vitæ librum: proponuntur summatim omniæ eius mysteria, & virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48784](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48784)

CAPVT X.

INCIPIMVS AGERE DE
*perfecta IESV CHRISTI Domini
 nostri cognitione, quæ obtinetur medi-
 tando viuum ipsius vita librum: pro-
 ponuntur summatim omnia eius
 mysteria, & vir-
 tutes.*

EXCELLENTISSI-
 MVS maximeque naturæ
 nostræ accommodatus li-
 ber, ad studendum mysticæ
 spiritus scientiæ, & ad per-
 fectam contemplationem
 ascendendum, est IESVS

CHRISTVS Seruator noster, DEVS & homo
 verus, in quo simul est, quod est Dei excelsum,
 & quod est hominis infimum: qui de se dixit:
*Ego sum ostium: per me, si quis introierit, salua-
 bitur: & ingredietur, & egredietur, & pascua
 inueniet.* Sic nobis significans: se vnicum esse
 medium obtinendi veram salutem, & vitam
 æternam; pascuaq; perfectæ cognitionis, amo-
 ris, omnium virtutum, donorum, & solatio-
 rum spiritualium. Per hanc portam ingredien-
 dum est nobis, ad contemplanda arcana, &
 invisibilia eius diuinitatis; & exeundum ad

a Ioan, 10. 9.

contemplanda externa, & visibilia eius humanitatis; ingrediendo & egrediendo frequenter: quia semel id facere non sufficit, ad cognoscendum quicquid in Christo est: & quotidie opus est nouam refectionem accipere. Et simul oportet ingredi & egredi, quia non satis est externa cognoscere humanitatis, nisi cognoscas etiam interna diuinitatis: nec bene poteris cognoscere interna diuinitatis, nisi transeas per externa humanitatis. Nam vita æterna, totaque nostra beatitudo consistit in hoc, ut fide uia utrumque credamus, & perfecta beneuolæque cognitione utrumque cognoscamus. Nam qui ea non nouerit, non poterit in cœlum intrare: b sine fide, quæ creditur quis Deus sit, & quis Christus, impossibile est placere Deo, & salutem habere, & vitam spiritualement, Et, ut dixit S. Petrus: c non est aliud nomen sub cœlo, in quo oportet nos saluari, nisi nomen Iesu. Nam uia huius Saluatoris fide, salui facti sunt legis antiquæ: quamuis non fuerit illis ad eum expressa, atque est nobis.

§. I.

Mysteria Saluatoris secundum eius humanitatem.

S. Hilar. Præf. in Psal.
S. Greg. l. 4. Dialog. c. 42

PRO HUIUS materiæ fundamentum præmittimus, vitam CHRISTI Domini nostri, eiusque mysteria, sicut ut in libro æternæ sapientiæ erat præordinatum, iuxta ea, quæ in sacra Scriptura

DUX SP
P. DE PONT

Ioan. 17. 3.

b Heb. 11. 6

c Act. 4. 12.

S. Thom. 2. 2. q. 2. a. 7.

continentur, esse sicut illum a *librum* a Apoc. I. I.
 quem Sanctus Ioannes vidit *in dexter seden-*
tis super thronum, scriptum intus & foris; pli-
 catum ad instar membranæ ex vtraque parte
 scriptæ; *signatum sigillis septē & nemo poterat*
neq; in celo, neq; in terra neq; subtus terram, a-
perire librum, donec Agnus, qui stabat tanquam
occisus, venit & accepit de dextra sedentis in
throno librum, quem aperuit, ac resignauit. Vi-
 ta enim Seruatoris nostri scripta fuit caracte-
 ribus excellentissimarum perfectionum, ac
 virtutum, tam ex parte interiori diuinitatis
 suæ, quam in exteriori humanitatis; sicut et-
 iam in interiori sanctissimæ eius animæ, & in
 exteriori sanctissimi corporis: quod totum ac-
 cepit de manu Dei. Nam ab æterno patre per
 æternam generationem accepit, quod habebat
 quæ erat Deus; & ab eiusdem omnipotentia, q̄
 fecit, accipiendo formam hominis. Id quod
 totum, ante eius Incarnationem, erat instar li-
 bri clausi, & sigillis multis obsignati, ita vt
 plebs antiqua non sciret distinctè legere, aut
 intelligere quod in eo latebat; licet omnes vi-
 derent septem sigilla prophetias videlicet pa-
 rabolas, sacrificia, ceremonias, sacramenta,
 stupendi euentus, & varij qui instar imaginum
 & figurarum referebant id, quod postea erat
 venturum. Hæc sigilla resignauit Agnus fili-
 us Dei viui, cum producere cepit in lucem
 mysteria vitæ suæ, quæ sub illis latebant: quæ
 licebit educere ad septem potiora, quæ
 Sancta Ecclesia nobis proponit in septem ar-

IRI
FE

ticulis sacrae humanitatis.

I.

Tract. 1. c. 10.
aliquid est
infiatuatum.

S. Bernar. in
Serm. de Re
surrect.

b Isai. 7. 14.
c Iere. 31. 22.
d Exod. 3. 2.
e Iud. 6. 37.
f Num. 17. 8.

PRIMUM sigillum aperuit in instanti fua
Incarnationis, quando magnus ille Deus maie-
statis, quem nec caeli nec terra capiunt, ita se
dimisit & angustauit, ut infantuli formam ac-
ciperet in utero vnus virginis, in quo fuit
conceptus, non viri alicuius operâ, sed virtute
Spiritus Sancti cum tanta gratiarum immen-
sitate in anima, quanta conueniebat vnigenito
filio æterni patris. Et tunc aperta fuerunt
explicatae prophetiae & figurae, quae altissima
hoc mysterium adumbrabant: ita ut omnes iam
sciamus, de quo dixerint prophetae: *b Virgo con-*
cipiet, parietq; filium, & vocabitur nomen eius
manuel: & quod *c femina circumdabit virum,*
habetur, s. in suo utero virum perfectum. Scimus
quoq; quid significet, quod *Deus descendit tanquam*
ignis in medium rubi, qui cum arderet, non com-
burebatur: & errorem totum è caelo descende-
re in exiguum vellus lana: & *f virgam siccam*
Aaron floruisse, fructusq; protulisse.

2.

POST nouē menses inceptum secundum sigil-
lū aperire, quando in porticu Berhleemica na-
tus est, absq; detrimento integritatis & virgini-
tatis matris eius; & octauo die fuit circumcisus; &
paulo post à Magis adoratus, presentatus in templo;
ductus in Aegyptum, & reductus in Nazareth; ubi
vitam quandam duxit occultam, sed admirandam, ob
eius paupertatem, silentium, & humilitatem.

3.

CUM peruenit ad annum ætatis suae trigessi-
mum, cepit sigillum, tertium aperire, cum sci-
licet voluit, se mundo manifestare: incipiens à
baptismo

DUX SP
P. DE PONT

baptismo, vbi cœli aperti sunt, Paterq; & Spiritus S. testimoniū dederunt diuinitatis & Sāctitatis ei⁹ & paulò post (vt refert S. Luc.) *g cū intrasset in Synagogā traditus est illi liber claus⁹* ^{g Luc. 4. 17.} quē ille aperuit, & vt *reuoluit illū inuenit locū,* apud Isaiā, qui de eius in mūdū aduentu ad prædicandū Euangeliū loquebatur: dixitq; omnib. *hodie implet a est hac Scriptura in aurib. vestris.* Et ex eo q̄ videtis & auditis sublatū est sigillū, quo illa erat clausa. Hoc modo perrexit in sua p̄dicatione cū clarissimis miraculis & horreūdis p̄secutionib. ac laboribus, donec inimici ei⁹ ex odio & inuidia de morte ei inferēda egerint. à quibus fuit captus, flagellis cæsus, spinis coronatus, ac deniq; cruci affixus: in qua paulo antequā expiraret, aliquid aceti degustauit, vt scriptura impleretur, quē ea de re loquebatur; & statim dixit: *h cōsummatū est,* quicquid, s. de ^{h Ioan. 19. 30} me erat prædictum, & scriptum: ac proinde totum iam manet manifestum & explicatū in cuius testimonium *i velū templum* quod Sācta Sāctorum tegebat, *scissum est medium à summo vsque deorsum:* vt intelligerentur esse *k propalata* mysteria, quæ eoulsque erant ibi occulta & figurata: & cuiq; licere iam illa videre, & intelligere.

SE D statim atq; expirauit aperuit *quartū sigillū* cū anima eius sanctissima verbo diuino vnita ad inferos descendit, penetrans inferiores partes terræ, vbi suæ passionis virtute infernales portas aperuit: suosq; captiuos libertate donauit, magnaq; victoriā ac triūpho cū eisdē

inde

IRI
FE

i Matt. 27. 51.
k Heb 9. 10.

5. inde exiit. Tertio die *quintum* aperuit sigillum, dum sanctissima illa anima ingressa sepulcrum, corpori in eo iacenti se coniunxit: & exiit nobilis iste triumphator ingenti gloria renouatus, triumphans de morte, & peccato, de inferno. & Principe huius mundi; cetera rediens testimonia suæ gloriosæ Resurrectionis. *Interpretans* (vt ait S. Lucas) *quæ in omnibus Scripturis de ipso occulta erant, & aperiens* *septimum discipulorum, vt ea intelligerent.*

1 Luc. 24. 27

32. 45.

6. POST dies quadraginta *sextum* aperuit sigillum: ascendens propria virtute in cœlum, secumque ducens captiuos, quos è limbo eduxerat; singulos collocans in throno gloria, quam quisque esset promeritus: ipse vero sedit ad Dexteram Dei patris, apud quem nostrum agit aduocatum; & vterque mittit nobis Spiritum Sanctum cum stupendis gratiæ suæ donis, ad perficiendam conuersionem & sanctificationem animarum. in quo munere, ad finem vsque mundi perseuerabit, quando tandem aperietur *septimum* sigillum Iudicii, quod ex parte est iam apertum. magna enim claritate, & absque ænigmate, vmbri aut figuris, aduentum suum ad iudicium in magna gloria & maiestate prædicauit ac prædixit, explicans circumstantias præcipuas futuri Iudicii, resurrectionem corporum, & separationem iustorum ab impiis; sententiam in fauorem illorum, & contra hos eiusque executionem. Quamuis occultum sit adhuc, quando illa dies futura sit, quæ vbi aderit, erit liber omnino apertus, ita

vt omnes

DUX SP
P. DE PONT

vt omnes in vniuersum homines in valle Iosaphat sint visuri magnitudinem & maiestatem Seruatoris sui, vt impij confusi maneant; exultent verò iusti.

HAEC sunt mysteria septem, & praecipua humanitas Christi D.N. articuli, quos antiqui confusè & implicite credebant, sub varijs figuris: sicut qui libri sigilla vident, sed nò quòd intus scriptum continetur. Qui autem in lege noua viuimus eadè explicitè ac distinctè videmus: quia sigilla sunt iam aperta; & ipse Saluator omnia est executus, sicut diximus. Fide itaq; explicità valde, ac distinctà ea credimus & intelligimus, sicut in sanctis Euangelijs reuelata sunt & expressa: quae esse nobis debent continua meditationis nostrae materia, vt penetremus & sentiamus, quod in singulis scriptum est intus & foris: interiora scilicet diuinitatis & exteriora sacratissimae humanitatis eiusq; opera heroica, corporis labores, & animae virtutes atque affectus. Quare necesse est, eundem agnum Iesum Christum, qui librum hunc toti populo Christiano aperit, eadè ratione qua diximus, in particulari singulis nostrum eum aperire; & internam diuinam suam illustrationem manifestare, quae in singulis mysterijs continentur, quod faciet ipse liberalissime nisi nos ipsi nobis desimus. decet tamen nos recognoscere felicem nostram sortem, quae nobis in lege gratiae existentibus obrigit: quod scilicet legere ac meditari possimus in hoc libro adeò distinctè. *m Beati enim* (inquit ipse Salua-

m Matt. 13. 16
Luc. 10. 23.

IRI
FE

Saluator suis Apostolis) oculi, qui vident, quod vos videtis, & aures, qua audiunt, qua vos auditis. Amen quippe dico vobis, quod multi prophetae, & Reges & iusti cupiuerunt videre, qua vos videtis, & non viderunt; & audire, qua auditis, & non audierunt. Cum itaq; hoc nos obrinuerim, laudemus, demusq; gloriam ei, qui tantum nobis contulit beneficium Et iure optimo (v. s. Ioannes refert) n cum agnus aperuisset librum, quatuor animalia & viginti quatuor seniores ceciderunt coram agno: habentes singuli citharas & phialas aureas plenas odoramentorum, qua sunt orationes Sanctorum: & cantabant canticum nouum dicentes: Dignus es Domine, accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam tu occisus es & redemisti nos Deo, in sanguine tuo ex omni tribu & lingua, & populo, & natione: & fecisti nos Deo nostro regna, & sacerdotes: & regnabimus super terra. Et vidi & audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni & animalium & seniorum: & erat numerus eorum milia millium dicentium voce magna: Dignus est agnus, qui occisus est accipere virtutem & diuinitatem & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam & benedictionem. O Saluator dulcissime, gaudeo & exulto cum istis sanctis, & celestibus hierarchis; gratiasq; cum illis ago, quod admirabilem istum librum aperueris, & reipsum patefeceris, quod ab aeterna tua Sapientia decretum erat, sed figuris antiquae legis obuelatum eundem quae so mihi aperi, lucemq; tuam celestem mihi concede, vt ita legam, mediter, & intelligam.

Apoec. 5. 8.

DUX SP
T. DE PONT

intelligam, vt laudum cantica tibi cantem, offeramq; se ruentes fragrante s; orationes, & musicam dulciũ affectuum; fruaturque summo regno, & sacerdotio, q̄ mihi comparasti, vt tecũ & cum sanctis tuis regnem in æternũ, Amen.

§. 2.

De precipuis Seruatoris nostri virtutibus.

QVAE haftenus de Christo D.N. septẽq; Sanctissimæ eius humanitatis mysterijs diximus, possunt proportione quadam intelligi de perfectione Euangelicã, quã ipse exercuit ac docuit: quæ similiter est a *liber* qui *in dextera manu Dei* sicut prædixit Moyses dicens: *b in dextera eius ignea lex*. qui intus & foris scriptus est: complectitur. n. excellẽtes virtutes & opera interna & externa, p̄miaque eorũ clarissima, tũ in hac, tũ in futura vita. qui tamen clausus ante erat, septemq; sigillis obfignatus. multæ enim difficultates & asperitates, quas habet annexas, in causa fuerunt, cur antiqui nec legere nec intelligere eum possẽt: donec Christus supremus noster Magister in mundum veniens, eundem librum aperiret, & ab his difficultatibus expediret; manifestando omnes has virtutes: primum in seipso ad exemplum: deinde easdem verbo prædicãdo, gratiamq; S. Spiritus communicando, quæ possent fauiter ab alijs executioni mandari. Hoc aperte constabit ex ijs, quæ prædicauit in solemnissimo sermone, quem habuit in monte, cum aperuit os suum, vt aperiret ac declararet clausum &

a Apoc. 5. 1.
b Deut. 33. 2.

IRI
E

: Matt. 5. 21.
7.

sum & obfignatum coelestis suae doctrinae li-
brum. & incepit ab octo heroicis virtutibus,
adeo arduis, ac difficilibus, ut vix cognita fue-
rint in mundo, eo modo & sensu, quo ille de-
claravit. Quod ut discipuli melius caperent,
statim illis dixit: *caudistis quia dictum est anti-
quis: non occides; non machaberis; non peierabis;
diliges amicum tuum, & odio habebis inimicum.*
Ego autem dico vobis, & altiore aliam perfo-
ctionem docere vos volo, quae hactenus clausa
& obfignata fuit ipsis antiquis: ideoque paucis
eorum fuerunt perfecti, & unus aut alter at-
tingit aliquam ex his virtutibus, quas nunc volens
omnibus esse apertas & parentes. Et quoniam
uis multae illae sint, valdeque praeclarae: omnia
tamen in illis, quas in initio sermonis proposui,
tanquam compendio comprehenduntur: quas
beatitudines appellamus, & respondent septem
huius libri sigillis. Quamvis enim distincte pe-
terint octo, at (ut S. Thomas advertit) octava co-
tinetur in septima, ideoque praemia non ponun-
tur nisi septem.

. 2. q. 69. a. 3.
ad 5.

I.

PRIMUM ergo resignavit sigillum PAU-
PERTATIS dicens: *Beati pauperes spiritus
quoniam ipsorum est regnum caelorum.* Et quod
fuit in mundo magis occultum & incognitum
quam beatitudinem collocare in renunciatio-
ne rerum omnium, & in extendo corde ab ef-
fectu earum; in eisdem distribuendis, si opor-
tasset, pauperibus? Et quis diceret, beatum il-
lum esse qui abnegat semetipsum, & honoribus
ac praeminentijs renunciat, eligens potius li-
bi vi-

DUX SP
P. DE PONT

in ultimum inter alios locum. Hoc itaq; quod ob signatum erat in libro perfectionis, & sanctitatis, resignavit agnus Christus Iesus, factus ipse pauper & humilis pro nobis: docensq; suos discipulos, eadem paupertatem, & humilitatem amplecti, ut ipsum imitarentur; in ea enim ipsos inuenturos perfectionem & beatitudinem temporalem & aeternam.

Mox mansuetudinis sigillum aperuit, dicens: *Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram.* idque declarans, docuit; reprimendos esse iræ motus, non exteriores tantum, sed etiam interiores, auertendo omnem contentionem, tolerando contemptum, condonando iniurias; nosq; promptos offerendo, ad novas potius tolerandas, quam vindicandas antiquas: ut *si quis te percusserit in dextram maxillam tuam, præbeas illi & alteram;* scilicet percutiendam: & *si quis tuam tunicam velit tollere, dimittes ei & pallium;* res temporales potius, honorem & vitam cupiens perdere, quam veram sanctitatem & Iustitiam lædere.

Matth. 5. 39

APERUIT deinde tertium sigillum dicens: *Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur,* non enim veram consolationem consistere in ludendo, & ridendo, sicut mundus existimat; sed in peccatis nostris lugendis & poenitentiam eorum subeundam; castigando carnem, & compellendo eam intrare per angustam mortificationis portam: cogendo illam ad tollendam crucem suam; & si opus ita erit, etiam ad moriendum in ea. Et ne hoc ipsum cum tristitia tædioq;

3.

Dux. Spirit. Tract. II. R r facia-

IRI
TE

faciamus, quartum sigillum aperuit dicens: *beatos esse QUI ESURIANT ET SITIANT IUSTITIAM*, cibū suū potumq; existimantes esse, Deo obedire, eiusq; legē seruare; implere sui status onera, & obligationes, & propriam voluntatē conculcare: quo Dei & ministrorum eius voluntatē sequantur: seipso in tali obedientia oblectando, sicut, qui esurit & sitit, oblectatur, cum cibum & potum sumit; & hac ratione Dei voluntatem in terra faciendo, sicut fit in cœlo. Hinc perrexit ad quintum sigillum dicens: *Beatos esse MISERICORDES*, & valde minutim cōmemorat misericordiam opertū corporalia tū spiritualia erga omnes proximis, extendendo ea etiā ad inimicos: faciendo, scilicet benè ijs à quib. malū acceperis; eiq; benedicendo, qui tibi maledixerit; & honorando, qui nos calumniantur; & persequuntur: ut hinc ratione misericordes, & perfecti simus, sicut est pater noster cœlestis, qui benefacit bonis & malis, iustis & iniustis.

6. VENIT postea ad sextum sigillum *CORDIS* scilicet *MUNDITIEM*, dicens: *beatos esse qui corde essent mundo*: statuens hanc mundiciem, ad eam heroicam esse debere, ut neque opere, neque verbo, neque cogitatione, tale quid admitteremus, quod maculam illi adferret. & ut hæc perfectior esset etiam ad corporis mundiciem suasit extendi; renunciando licet omnibus carnis voluptatibus, non modò prohibitis, sed multis etiam quæ licitæ esse poterant, ut in carne mortali viuentes, vitam ducerent.

DUX SP
P. DE PONT

cerent angelicam: perfecteque spiritualé & dignam, quæ posset videre Deum, eoq; frui in terra dulci contemplatione, quæ maiori claritate possideretur in cælo.

DENIQUE aperuit septimum sigillum, qui fructus est charitatis, proprius filiorum Dei: *beati (inquit) pacifici, quoniam filij Dei vocantur*: sic declarans, beatitudinem nostram consistere in perfecta vnitione, paceque, & concordia cum ipsomet Deo, & cum proximis nostris; & in eo, quod omnibus nostris viribus iuuemus, vt & illi cum Deo, & inter seipfos sint conformes, & inuicem se diligant in Deo, & eidem ipsi Deo: quo diuina eius gloriâ dilatar, crescatque in sanctitate corpus Ecclesiæ mysticum. Et quoniam in executione omnium harum virtutum magnæ sunt contradictiones, conclusit dicens: beatos esse, qui PERSECUTIONEM PATIANTVR PROPTER IUSTICIAM, ob conseruandâ. s. virtutem & sanctitatem prædictâ, ita vt, si fortiter patienterq; in ea perseuerent, mansuri sint in possessione regni cælorum plenè fruentes omnibus prædictis præmijs.

HAB sunt præcipuæ virtutes, scriptæ in libro vitæ Christi Domini nostri, qui in seipso illas produxit in lucem; eas exercens à tempore Natiuitatis suæ in specu Bethlehemitica, vsque ad mortem in cruce: vt omnium illarum exemplum nobis præberet, iuxta prophetiam Isaiæ, cui DEVS loquens de vigenito filio suo dixit: *e sume tibi* e Isai. 53.

IRI
E

librum grandem (LXX. dicunt: *grandem*, & *mauum*) & scribe in eo stylo hominis, quæ ventura sunt. Hoc significans, quod filius eius sanctissimus futurus esset instar libri cuiusdā magni & noui; magni in sanctitate; noui in modo cetercendi: in quo scribenda esset perfectio stylo hominis, magnis scilicet claris, & patentibus characteribus, virtutum conformium nature hominum; ita ut omnes à maiore ad minorem possent legere, intelligere, & in praxi deducere: simul indicans, quod verapertinētia & sanctitas tunc in eisdem virtutibus consistere censebuntur, si erunt illis similes, quæ in diuino hoc libro scriptas viderent. Et quia fuimus tam felices, ut librum hunc apertum & extensum videremus, præcipuum nostrum studium esse debet, quotidie in eo legere & meditari; conando aspicere, ruminare & imitari in singulis virtutibus interiora & exteriora, quæ illæ complectuntur; præmiumque, quod illis proportionē responderet: sicut suo loco de octo beatitudinibus diximus, & postea aliquando etiam earum declarabimus.

3. part. Me
dit. 11.
In Isaiaz.

SED non præteribo silentio, quod S. Hieronymus perpendit: prophetam Isaiam, ad scribendum prædictum librum stylo hominis adhibuisse duos testes, *Vriam*, quod significat lumen aut ignem Domini; & *Zabababam*, quod Dei memoriam significat. Quid autem hoc aliud fuit, quam ut te doceret: ad legendum & meditandum vtiliter mysteria & virtutes Saluatoris, opus esse lumine cæli, & igne

DUX SP
P. DE PONT

Arias mont.

& igne Spiritus Sancti, cum memoria præsen-
 tæ Dei, hæc enim luce intelliges, quæ legeris,
 & meditareris: & eo igne accenderis desi-
 derio illud imitandi & opere exequendi, &
 hæc memoria Domini te aspicientis, diligenti-
 us attendes, quid agas. O mundi Saluator,
 qui simul es liber, & Magister; auxiliator,
 & testis; lux & ignis: assiste mecum, ad
 legendum, & meditandum mysteria & vir-
 tutes tuas: comitare meam memoriam, illu-
 stra intellectum, & ita accende voluntatem,
 ut, quod meditabor, intelligam: quod in-
 telligam, amem; & opere exequar, quod ama-
 bo. Amen.

§. 3.

Mysteria & perfectiones diuinitatis.

AD HVC multò est altius & excellenti-
 us, quod Christus Seruator noster reue-
 lauit de sua ipsius diuinitate, eiusq. in-
 finitis perfectionibus. Nam de illa quoq. dice-
 re licet, qd sit liber scriptus intus & foris: sed
 sigillis septem obfignatus, quo ad multa valde
 arcana & admirabilia, quæ in lege antiqua adeò
 explicata non erant: donec idem agnus Iesus
 Christus, librum eum aperiendo, reuelauit.
 iuxta id qd eius Euangelista de eo dixit. a Deum
 nemo vidit vnquam, Vnigenitus filius, qui est in
 sinu patris, ipse enarrauit.

à Ioan. 1. 18.

Et quamuis multa nobis mysteria reuela-
 uerit, quædam, quæ spectant ad interiora ipsi⁹
 diuinitatis, quædã quæ ad eius operationes ex-

R r 3 ternas

IRI
E

ternas, quæ ab ea procedunt omnia tamen reuocari possunt ad septem mysteria, siue articulos ipsius diuinitatis, quos Ecclesia in hunc modum proponit.

1. PRIMVM aperuit sigillum æternæ suæ generationis, reuelans nobis, quod Deus sit verus PATER infinitæ maiestatis, non habens ab alio principium, sed in æternitate sua, per nouitiam sui intellectus, generat diuinum VERBUM, quod est eius filius. Etiam manifestauit æternum processionis SPIRITVS Sancti, qui a Patre & filio procedit, per amorem, quo æternum se amant. Et quamuis tres sint personæ ipsa distinctæ, VNVM tamen idemque sunt in diuinitate, cum summa æqualitate in omnibus suis perfectionibus, ita vt omnes tres sint VNVS idemque DEVS, in vna æternitate & bonitate, ita vt vnus altero non sit antiquior, sapientior, potentior aut sanctior; ex quo procedit, vt omnes tres summam habeant in operando vnitatem: quia sicut cognoscunt, volunt & possunt vnum & idem: ita absq; vlla diuisione, illud idem operantur: & omnes tres sunt VNVS idemq; CREATOR, gubernator, & prospector mundi. Verum præ alijs nobis manifestauit indulgentissimam sanctissimam Trinitatis prouidentiam, circa salutem hominum, per filij incarnationem: in qua omnes tres personæ infinitam suam charitatem, & misericordiam summam Iustitiæ coniunctam, manifestarunt. Neq; n. Pater potuit amplius nos amare, quam dando nobis filium suum vnigenitum, qui nos se

dimerit

DUX SP
P. DE PONT

dimeret; nec potuit filius amplius nostri com-
 miseratione affici, quam in se suscipiendo pæ-
 nas quibus satisfaceret pro nostris culpis. Quia
 eius iustitia non voluit culpas condonare, nisi
 æqualis pro eis satisfactio ipsi offerretur: quod
 cum homo præstare non posset, ipsemet factus
 est homo, vt pro eo solueret quod ille debebat.
 Et ipse Spiritus S. inuisibiliter venit, vt huius
 Saluationis sit executor, suis nos præueniens
 inspirationibus ad credendum, orandum, & o-
 perandum sicut oportet: communicando nobis
 in magna abundantia admirabiles suæ gratiæ
 thesauros. Ac deniq; ipsemet Deus vult esse
 GLORIFICATOR, & præmium suorum e-
 lectorum, cœlos suos omnibus aperiendo, &
 ad claram ipsiusmet diuinitatis visionē admit-
 tendo: vt eodem modo ipsi sint beati, quo ipse
 beatus est, & eisdem bonis fruantur, quibus fru-
 tur ipse.

HÆC septem mysteria, sicut posita sunt,
 nobis reuelauit Seruator noster; debentq; esse
 materia nostræ meditationis, & contemplati-
 onis, cum desiderio cognoscendi, & amandi
 magnū hūc Deum, Trinum & vnum; eiusq; e-
 mplares virtutes, quo modo imitari possumus,
 æmulandi. Sed vt ipse Euangelista S. Ioannes
 multis lacrymis impetrauit, vt agnus, ipso præ-
 sente librum aperiret, vt legere posset & in-
 telligere: *b quia nemo poterat neq; in cælo. ne-*
que in terra, neque subtus terram aperire li-
brum: neque dignus erat qui illum respiceret.
 ita fatendum tibi est, solum saluatorem dare

Rr 4

tibi

ORI
E

7.

b Apoc. 5.

tibi posse veram cognitionem & æstimationem
 altissimorum horum mysteriorum; neque te aut
 creaturam ullam posse per seipsam ea assequi;
 lacrymis verò ac suspirijs supplicare illi o-
 portet, vt illa tibi aperiat, & intra tuum Spiri-
 tum reuelet: alioquin clausa tibi & velata re-
 mansura. O agnus Dei, qui habes clauem Da-
 uid & c. quod tu aperis, nemo claudit; & quod tu
 claudis, nemo aperit: supplex te oro, vt clauem
 uinæ tuæ scientiæ intelligentiam mihi altissi-
 morum mysteriorum tuorum aperias, vt ea in-
 telligam, eoque modo sentiam, quo tu illa re-
 leuasti; & assequar finem, ob quem illa nobis
 aperuisti. Amen.

b Apoc. 3. 7.

CAPVT XI.

*PERNICIOSAM ESSE IGNO-
 rantiam eius quod est Deus & Christus
 Seruator noster: & perfectam eius co-
 gnitionem consistere in transformati-
 one quadam Spiritus nostri in viuam
 eius gloria imaginem; & quâ ratione
 hæc transformatio fiat; & quæ
 eius excellentia.*

PTIAMSI Christus Dominus
 noster librum hunc, vt prædictum
 est, aperuerit, quidque in eo con-
 neretur, stylo adeò familiari de-
 clarare.